

Παιδική ταινία:

«Ο Χρήστος και οι Θελωνάδες»

του Χρήστου 'ChIossif' Ιωσηφίδη

Ο Χρήστος μένει σε ένα μικρό, καθαρό αλλά άχρωμο και άκομψο, διαμέρισμα. Η ζωή του κυλάει με άγχος και κόπο ενώ στον λίγο ελεύθερο χρόνο του βλέπει τηλεόραση και γενικά απλά ζει.

Με τις οικονομίες του αποφασίζει να αγοράσει ένα νέο μεγάλο διαμέρισμα πιο κοντά στην δουλειά του. Βρίσκει ένα σε μια παλιά και παράξενη πολυκατοικία. Έχει πολλά και μικρά δωμάτια, μερικά παλιά έπιπλα από τον προηγούμενο ιδιοκτήτη, πολλές γλάστρες με φυτά. Είναι λίγο ακριβό, στην καρδιά της πόλης με πολύ φασαρία αλλά και κοντά στην δουλειά του οπότε το αγοράζει.

Μετακομίζει και συνεχίζει την ζωή του μένοντας στον νέο ιδιόκτητο διαμέρισμά του. Όμως στην πραγματικότητα η ζωή του έχει αλλάξει: κάθε μέρα ξυπνάει ευδιάθετος και ξεκούραστος, όταν γυρίζει στο σπίτι του ξεκουράζεται σχεδόν αμέσως, ενώ χωρίς να καταβάλει ιδιαίτερη προσπάθεια είναι πάντα τακτοποιημένο και καθαρό: τα λουλούδια καταπράσινα ενώ δεν τα ποτίζει, τα ρούχα του τακτοποιημένα ενώ τα πετάει απ' εδώ κι απ' εκεί, και τα πάντα ολοκάθαρα ενώ δεν έχει καθαρίσει ποτέ. Είναι δε τόσο χαρούμενος που δεν καταλαβαίνει αυτές τις μαγικές «διαφορές» στην ζωή του. Αντί να βλέπει τηλεόραση και να διαβάξει εφημερίδες από το διαδίκτυο, επιλέγει να περνάει το χρόνο του ακούγοντας μουσική, βλέποντας κινηματογραφικές ταινίες, καλώντας φίλους για συντροφιά και με το νέο του χόμπι την ζωγραφική.

Γνωρίζεται με τους ενοίκους στην πολυκατοικία του. Είναι όλοι χαρούμενοι σαν κι αυτόν, διαρκώς πρόσχαροι και ευγενικοί. Έχει μιλήσει με όλους τους γείτονές του εκτός από την οικογένεια του κ. Θελωνά (το όνομα στο κουδούνι) που μένει δίπλα του. Μια μέρα και ενώ βρίσκεται στο μπαλκόνι του και ζωγραφίζει, έρχεται η κ. Πόπη από τον 3ο όροφο και του λέει ότι πρέπει να καλέσει την πυροσβεστική διότι κάποιος κλείστηκε στον ανελκυστήρα. Αμέσως κάνει τα απαραίτητα και μαζί με τους υπόλοιπους ενοίκους απεγκλωβίζουν τον γείτονά τους και όλοι είναι πάλι χαρούμενοι και χαμογελαστοί.

Επιστρέφοντας στο διαμέρισμά του συνειδητοποιεί ότι η κ. Πόπη δεν χτύπησε την πόρτα για να μπει, ούτε της άνοιξε... Μα πως μπήκε στο διαμέρισμά του; Είχε ξεχάσει ανοιχτή την πόρτα; Αποκλείεται... διότι με τα κλειδώματα είναι σχολαστικός και πάντα διπλοελέγχει... Δεν έδωσε περισσότερη σημασία αλλά η απορία του έμεινε.

Μια μέρα συνάντησε την κ. Πόπη και αφού χαιρετήθηκαν αποφάσισε να την ρωτήσει. Η κ. Πόπη του είπε ότι απλά ήταν νέος στην πολυκατοικία και δεν είχε γνωρίσει ακόμη την οικογένεια

Θελωνά. Ο Χρήστος απόρησε και την παρακάλεσε να τον συστήσει. Αμέσως και με χαρά η κ. Πόπη τον οδήγησε στο διαμέρισμά του και αφού μπήκαν μέσα πήγαν σε ένα δωμάτιο με έπιπλα που είχαν μείνει από τον προηγούμενο ιδιοκτήτη. Άνοιξε μια ντουλάπα και με έκπληξη ο Χρήστος διαπίστωσε ότι δεν υπήρχε τοίχος και πέρασε στο διπλανό διαμέρισμα. Εκεί είδε τον κο και την κα Θελωνά, τα τρία παιδάκια τους και τον παππού Θελωνά. Όλοι χαμογελαστοί τον καλωσόρισαν αλλά ο Χρήστος, εξαιρετικά εκνευρισμένος από αυτή την πόρτα στον τοίχο που επέτρεπε στον οποιονδήποτε να εισβάλει στο διαμέρισμά του, φώναζε εκνευρισμένος ότι θα χτίσει την πόρτα και θα κάνει μήνυση. Έφυγε μαινόμενος στο διαμέρισμά του χτυπώντας την πόρτα πίσω του ενώ η κ. Πόπη και οι Θελωνάδες τον κοιτούσαν με απορία. Ενώ ήταν μέσα στο δωμάτιο του εκνευρισμένος είδε την ντουλάπα να ανοίγει και τον παππού Θελωνά να μπαίνει. Αμέσως και πριν προλάβει να πει κουβέντα του ρίχνει μια μπουνιά στην μούρη και φεύγει από το δωμάτιο διπλοκλειδώνοντας την πόρτα.

Μετά απ' αυτό το επεισόδιο η ζωή του άλλαξε: έγινε μίζερος και κατσούφης, δεν ευχαριστιόταν με τίποτε, άρχισε να βλέπει τηλεόραση. Απομονώθηκε από τους φίλους του, σταμάτησε την ζωγραφική, τα λουλούδια μαράθηκαν και το σπίτι του όσο κι αν το καθάριζε παρέμενε γκρίζο.

Σύντομα συνειδητοποίησε την αλλαγή προς το χειρότερο στην ζωή του. Σκέφτηκε ότι η διπλανή οικογένεια των Θελωνάδων ίσως να μην ήταν και τόσο κακή, και τελικά ίσως, να ήταν εξαιρετικά αυστηρός που έκλεισε και κλείδωσε εκείνο το δωμάτιο. Αποφάσισε να πάει και να ζητήσει συγγνώμη ενώ, τώρα πια, είχε όλη την διάθεση να τους γνωρίσει.

Η επαφή του με τους Θελωνάδες τον επανέφερε στην προηγούμενη ζωή του. Η οικογένεια αυτή με ένα μαγικό τρόπο επικοινωνούσε με όλα τα διαμερίσματα της πολυκατοικίας και χωρίς να ενοχλεί φρόντιζε για την καλή διάθεση των γειτόνων της. Τα μέλη της, μελαχρινοί όλοι κι εξαιρετικά τριχωτοί, ήταν πάντα με το χαμόγελο στο στόμα ενώ κάθε Θ'ΕΛΩ των γειτόνων τους το υλοποιούσαν πάντα μαγικά με εργασία και χαρά. Χάρη σε αυτούς όλοι οι κάτοικοι της πολυκατοικίας ζούσαν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι._

Το «**Ο Χρήστος και οι Θελωνάδες**» του Χρήστου 'ChIossif' Ιωσηφίδη διέπεται από την άδεια:
Creative Commons Αναφορά προέλευσης - Μη Εμπορική Χρήση - Παρόμοια Διανομή 3.0 Μη
εισαγόμενο.

[<http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/>]